ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Մեծ Պահքի նախօրեակին, այսինքն Բուն Բարեկենդանին, Աւետարանի ընթերցումն էր Մատթէոս 6:1-21 ուր Յիսուս կը խօսի Քրիստոնէական հաւատքի երեք հիմնական տարրերուն մասին. աղօթք, բարեգործութիւն, եւ պահեցողութիւն:

Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ օրացոյցին մէջ, բացի Մեծ Պահքէն, ամէն Զորեքշաբթի եւ Ուրբաթ օրեր պահեցողութեան օրեր են: Ունինք նաեւ 12 շաբաթապահքեր որոնք կը կանխեն մեծ տօներ եւ եղանակներ: Եւ անշուշտ ծոմ/պահք կը բռնենք Ս. Հաղորդութիւն ստանալէ առաջ:

Պահեցողութեան գլխաւոր նպատակն է տիրապետել մարմնական պահանջքներուն եւ մօտենալ Աստուծոյ որպէս մեր Արարիչը: Մեր Եկեղեցւոյ Ս. Հայրերը կը շեշտեն թէ պահեցողութիւնը ինչքան ալ կարեւոր ըլլայ, ըստ ինքեան անբաւարար է միայն հեռու մնալ կարգ մը ուտելիքներէ: Պահեցողութեան պէտք է ընկերանան աղօթքն ու բարեգործութիւնը:

Տարբեր մակարդակի պահեցողութիւն կայ.

1. Խիստ պահեցողութիւն - երբ մէկը հեռու կը մնայ ամէն ուտելիքէ բացի հացէ, աղէ ու ջուրէ: Մեր Հայրերը այս պահեցողութիւնը կոչած են *աղուհաց*, աղ ու հաց: Այսպէս կը պահուէր Մեծ Պահոց շաբթուայ բոլոր օրերը: Ներկայիս այս կերպ խիստ պահեցողութիւն գրեթէ գոյութիւն չունի, բացի թերեւս Առաջաւորաց Պահքէն որ ժողովուրդին ծանօթ է որպէս Ս. Սարգիսի պահք:

2. Ամենահասարակաց պահքը բարջարեղէնի պահքն է, այսինքն գոհանալ միայն բանջարեղէն ուտելով: Այս կերպ պահքով մարդ հեռու կը մնայ բոլոր անասնական միսերէ եւ անասնական արտադրութիւններէ: Այս պահքն է որ կը բռնենք Եկեղեցոյ նշանակած պահոց օրերուն եւ կը գոհանանք միայն բանջարեղէն եւ հատիկ ուտելով, եւ հեռու կը մնանք կենդանական արտադրութիւններէ, այսինքն հաւկիթ, կարագ, կաթնեղէն եւն.: Այս է Մեծ Պահոց եւ այլ տարեկան պահքերու կերպը, բացի Շաբաթ եւ Կիրակի օրերէ:

3. Պահեցողութեան երրորդ կերպը խորքին մէջ պահեցողութիւն չէ բառին նեղ առումով, բայց պահեցողութեան մէկ կերպն է որովհետեւ հեռու կը մնանք հաւու եւ այլ միսերէ: Այս կերպ պահեցողութիւնը կը կոչուի *նաւակատիք*: Նաւակատիքի պահքին մէկը կրնայ ուտել բացի միսէ կենդանական այլ արտադրութիւններ եւ ձկնեղէն: Նաւակատիքի պահեցողութիւնը վերապահուած է Մեծ Պահոց շաբաթ եւ կիրակի օրերուն եւ տարուայ այլ շաբաթապահքերուն:

Զգուշացում մը - պահեցողութեան կանոնները ի զօրու չեն անոնց համար որոնք առողջական եւ այլ բժշկական պատճառներով անկարող են պահք պահել: Այդ պարագային կը յանձնարարուի միայն կարելի չափով պահել:

Կեանքի մեր արդի պայմաններուն մէջ թերեւս դժուար է Եկեղեցւոյ պահեցողութեան կանոնական պահանջքները լիովին գոհացնել: Ուրեմն, փոխանակ բոլորովին պահեցողութիւնը դադրեցնելու բաւական է պահք պահել կարելի չափով եւ շաբթուայ որոշ օրեր միայն. օրինակ, շաբաթը մէկ, երկու կամ երեք օր միայն պահք պահել: Ամենակարեւոր կէտը զոր պէտք է ի մտի ունենանք այն է որ պահեցողութիւնը տարբեր է diet-էն առողջական կամ բժշկական պատճառներով: Քրիստոնէական պահեցողութիւնը հոգեւոր ջանք մըն է եւ, ինչպէս մեր տէրը Յիսուս Քրիստոս կը շեշտէ, պահեցողութեան պէտք է ընկերանայ աղօթքն ու բարեգործութիւնը:

Տէրը ձեր հետ ըլլայ ձեր հոգեւոր ճամբորդութեան մէջ: